

Od našich přátel

BURWELL, Neb., 6. dubna '15. Čtená redakce "Pokroku"! Přikládám Vám poukázku na mně milý "Pokrok". Opuštěte moji liknavosti, neb nebylo mně možno přes moji nejlepší vůli tak učiniti, jelikož moje choroba a s touto spojená lhostejnost nedovolily mně tak učiniti dříve. Doufám, že mně z ohledu tohoto zajištěte prominete, že se tak nestalo dříve, což mne mrzelo, když jsem sobě vzpomněl své povinnosti vůči Vám, neboť vím, že český novinář žádný nemá na různých ústínoh a jelikož odběratelé časopisu kladou na redakci různé požadavky, jest opět na nich, by oni svým povinnostem vůči vydavatelství zadost učinili. Jak jsem Vám již jednou oznámil, že s listem Vaším může být celá česko-americká veřejnost spokojena, opakují to opět dnes a podotýkám, že by "Pokrok", který jinak jest dosti oblíben, neměl scházeti v žádné česko-americké rodině, zvláště v Nebrascce. Býti já zdrav jako dříve, byl bych jedním z těch, již se starají o rozšíření tohoto dobrého listu. Přeji Vám mnoho zdraví a trvám v úctě Váš

Frank Mašín.

Čtený přáteli! Srdečně díky za slova uznání a bude nás těšit, když častěji zprávami z Vašeho okolí do "Pokroku" přispějete, čímž krajanům v tamní krajině se zavděčíte, ba i jinde budou potěšeni, když se dovědí, jak tam v tom Vašem okolí naši rodáci pokračují.

FINLAYSON, Minn., 8. března 1915. — Čtená redakce "Pokroku"! Přiložené zasílám předplatné na milý nám "Pokrok" a sice \$1.50 a jako premii, prosím, zašlete mi semena, neboť nám vždy dobře sejdou. Nového zde nic tak zvláštního nevím, jenom to, že zde mnoho Němců letos přibývalo a neustále se sem stěhují. Byl bych rád, kdyby sem též nějakí Češi přijeli, neboť zde jest krajina, kde se všecko urodí; ornice jest černá půda, promíchaná mírně pískem. Nám se zde velmi líbí, jen kdyby se někteří Češi více o tuto krajinu zajímali. Jest zde ke koupi pěkná 40-akrová farma hned vedle nás. Jsou však zde též místa s více pozemkem na prodej. Oheďy přistěhovali se sem dva Češi a sice jeden ze South Omahy a druhý odněkud z Wisconsinu. — Znamenám se s krajanským pozdravem

Frank Fischer.

HARTINGTON, Nebr., dne 31. března 1915. — Čtená redakce! Minulý týden jsem nedostal "Pokrok", proto buďte tak laskaví a pošlete mně jedno číslo, máte-li totiž nějaké na ruce. Vážím si vašeho listu pro jeho dobrý obsah a poetivou snahu a nerad bych byl bez něho. Četl jsem, že zajatí čeští vojáci v Srbsku potřebují rychlé pomoci — potřebují prý šatstvo, prádlo, obuv a pod. a jelikož bych rád také něčím přispěl, tudíž bych vás prosil, kdybyste mně v Pokroku sdělili, kam to poslat, ať peníze nebo šatstvo. — Letošní zima se vyznamenala jen co je pravda. Téměř jeden blizzard stihal druhý. Nebraska neměla tolik sněhu už dávná léta a letos, kdo měl saně, tak jich užil a kdo neměl saně, tak je musel koupit anebo si udělat, poněvadž s vozy se nemohlo vůbec jezdit. Stěží, že jsme neměli tuhou zimu, jinak by farmáři ztratili hodně dobytka. Jeví se zde velký nedostatek krůmiva, farmáři skrmlí většinou sena s dobytkem, protože se nemohl pásti v kukuricišti a teď je o seno bída. V loni následkem velké suchy se zde uskládilo tolik sena jako jiná léta. — S pozdravem na všechny čtenáře, trvám v úctě

Václav Svare.

Pam. red. — Šatstvo, prádlo a pod. pro Srby možno poslat s příslušným dopisem na A. Tvedy, 1418 — 2nd Ave., New York, N. Y., jemuž záleží ochotně obstarat a na pravé místo spolehlivě poslat.

DENTON, Mont., 31. března 1915. — Čtená redakce "Pokroku"! Opuštěte, že opět oslovuji se několik řádek napuati. Váš dříve se mi následkem zde mrdné situace ani čas k tomu nedostávalo. V městěku Denton stále se o všecko prý stává a já též, jako všichni ti zaběhnutí, měl jsem plně ruce práce. Když jsem se sem 2. července 1914 přistěhoval, tu jsme bydleli v domku 24x24

st., tak že když 9-členná rodina do residence se nastěhovala, byla to pěkná podivná. Mista potřebovali jsme pro čtyři postele a k tomu jsme měli pouze dvě ložnice — ty byly 7x9 st. Co tu bylo starosti a práce, na kterou tak hned zajisté nezapomenou. Manželka se mně ptala, kam prý dáme ty ostatní postele a nábytek? Inu, ovšem venku bylo místa až na zbytek, byli jsme přece na 160 akrech. Další jsme tudíž rozum dohromady a radil jsem, nebylo-li by dobře ten plátěný stan postavit, do kterého bychom alespoň jednu postel vměstnali. Radý mě skutečně uposlechnuto a již stan stál a vše se do něho snášlo. Však stan byl v brzku naplněný, ale tu ještě dvě fury plně nábytku stály. Však i tu byla pomoc. Deernský Růženka a Eliška radily, abychom nějaký nábytek k Ferdinandovi, našemu synu, dali, který bydlí od nás 1 1/2 míle na své domovině. Tedy i tam jsme něco složili a ostatní jsme složili na půdu pod krov, kde na to dvě z dítek celou zimu spávaly. Později jsem syna E-duarda a deern Elišku vypravil do škol na studii a Růženka šla na službu, tak že opět více místa jsme nabyli a konečně životu tomu přivykli. Však dne 16. března jsme se přesídlili do domu, který jsem za tuto zimu postavil. Jest o 10 světlicích, tak že nyní máme opět obvyklé pohodlí — spodní vytápění a vodu teplou i studenou zavedenou po celém domě. — Rolníci v této krajině v polí již od 15. března orají a sejí jarní pšenici a oves. Pastvy se též již pěkně zelenají. Krávy dosti dojí a také slepice hodně nesou vajíce, které se zde po 15c tučet prodávají, másto jest za 30c. Ozimní pšenice vyhlížejí krásně, tak není žádné zle. Zde jest vůbec dobrá budoucnost pro každého, jen kdyby ale naši krajané tento čas využítkovali a přišli se sem podívat, dokud jsou pozemky ještě laciné, mnoho by jich zde ještě mohlo štěstí udělat. U nás Čechů však jest zvykem cekat, odkládat a, když musí zaplatit velké peníze, potom koupí, neboť laciného pozemku se obává. Pozemky, které se v roce 1911 prodávaly za \$10, dnes jsou \$40 až \$55 akr, ač jsou poblíž města. Vzdálenější pozemky jsou ale posud laciné. Nemíním žádného lákat, ale upřímně bych si toho přál, kdyby krajané této příležitosti využítkovali. — S přátelským pozdravem na všechny — znamenám se

W. J. Kottas.

COLOME, So. Dak., 23. března 1915. — Čtená redakce! Venku sněží a vítr sněh smetá na ještě větší závěje, nežli byly dříve. Letošní zima je dosti zlá; mrazy nejsou sice silné, ale stále a každodenně se mraří, sněží a mlhy se přehánějí. Od začátku února jsme měli asi polovici dnů, kdy dráha nemohla pro závěje jezdit, a dnes je již zase zavátá a těžko říci, kdy opět bude jezdit; aspoň poštu kdyby nám přivezli. Na venku není žádná práce a u kamen — není co číst, co tedy jiného dělat, než-li psát dopisy, ale jak? Právě se, že spravedlivá kritika je matkou pokroku. Tak tedy začnu s tou "matkou pokroku". Materiálu mám po ruce dost. Ale i když si a něj vyběhu jen ten, o kterém úplně jsem jist, že prospěje našemu zde čeství, přece musím být opatrným, neb mnohý z čtenářů, i po případě sám pan redaktor, bude bedlivě pozorovat, jestli jsem se něčeho nedopustil a něco nepřijemného z tohoto pera nevyvstalo. Budu tedy opatrný, jako kuchařka, když strojí zajice, který již zaváněl. Strojí ho s omáčkou, do které přimíchá jedno koření, pak druhé, pak třetí, pak čtvrté a pak pátá rozličných listů, pak pepří a zakončí s "All Spice" a když je hotova, tak zajice vůbec nevidíte, jenom omáčku; tu ochutnáte a neomážete se rozhodnout, je-li hořká, či-li kyselá, aneb sladká a chutná. Kuchařka užívá koření, aby přivedla choulostivé jazyčky v rozpaky. A já si dovoluji uvítati jistě příklady, abych uvedl laskavého čtenáře v rozpaky a přemýšlení. Třebas se unohem nezavazím, ale když nebudu uvítati žádné nadávky a pouze fakta, pak by nemělo být z toho žádného zla. — Po celé věky se Slovan nezabýval snad myšlenkou, co vlastně náš národ je a co bude, jako nyní, co nastala ta válka sběhnutí Němce. Slavanští národ najdeme na jejich půdě, kterou si vlastni hned od začátku evropské civilizace.

ELEKTRICKÉ POULIČNÍ DRÁHY SE OBÁVAJÍ "JITNEY" BUSU.

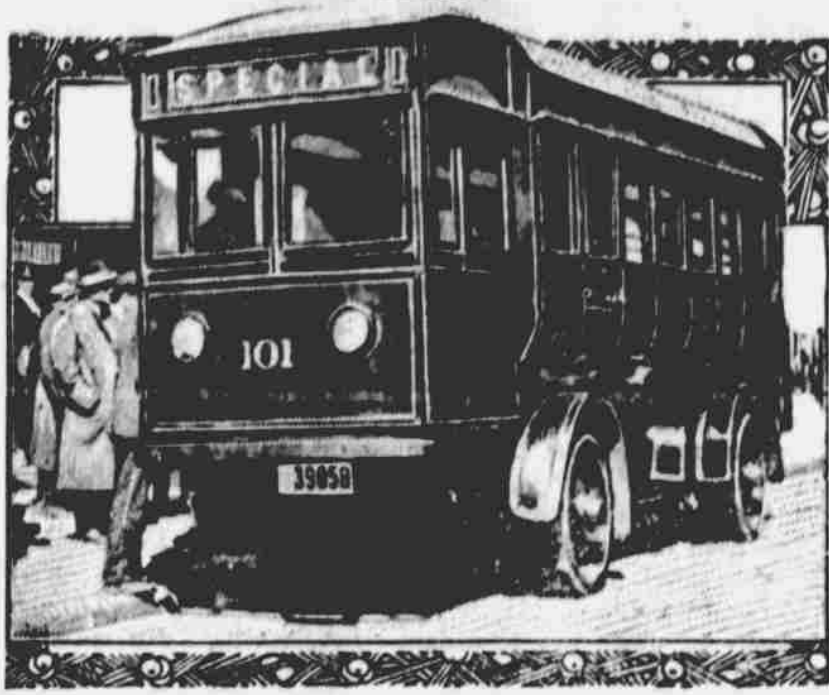

Photo by American Press Association. "Jitney" bus, čili automobilový omnibus a nejčastěji obyčejný automobil, vyslouží již něko likerou "kapitulaci", který vozí ve městech pasažery za šec, začíná dělati vážnou soutěž elektrickým pouličním drahám.

ce. A národ, který Slované z jejich země vytlačili, byl asi jako američtí Indiáni — divoký. Hned v desátém století byl Slovan již silným národem pod vlastní vládou. V třináctém století postavena první universita v Evropě, totiž v Praze, a to samé století započala první reforma nynějšího křesťanství a to zrovna v Čechách. V roce 1861. osvobodil ruský car přes 50 milionů otroků, kdežto prezident Lincoln jich osvobodil okolo 7 milionů o dvě léta později. A nyní ruský car vydal rozkaz záporově opojných nápojů pro celou Rusi, největší a neblahodárnější rozkaz panovníka od stvoření světa. Slovan je tedy na prvním místě před ostatními evropskými národy v těchto událostech. Slovan nikdy nezabral půdy, která dříve náležela jiným vzdělaným národům a těm nevzdělaným, které opanoval, dal více svobody, nežli svému lidu. Slovanští byli první národ v Evropě, který zavedl úplný zákon střídmosti. A ku koneci, Slovan je jeden z těch národů evropských, který prohlásil, že nechce ani slépeče eizé půdy, že bojuje pouze o svou rodnou zem. — A přece se najde zde v Americe tak mnoho starostlivých, že přý Slovan vyhyne a se odnárodí; což není mi k vůle podobně, poněvadž Slovan počtem již nyní překonává své sousedy. Jeden praví, že Slovan hyne, poněvadž přý nezná pedagogii. Možná, že ne! Já také ne, ale Slovan je zeměkoucí rolník, a ten vám každé dví, co je to vymrskaná půda, co znamená mastný hnůj, že musí být dole mazník a na vrchu černá brašna, aby se rodilo, a že na oplazou nikdy kroupy neztloukou. Druhý praví, že se po slovanu mezi sebou hádáme a že krajan pro krajana nevolí. My se mezi sebou hádáme, ale Němci, Belgiáni a Angličané na sebe střílí a jsou vesměs Němci a což ti naši — proti Srbům i Rusům se zdráhali střelit, raději se nechali zabít od zadu! Že zde pro krajana nevolíme, to ovšem dokazuje náš slabost, vždy ale to zavini jinonárodovce, který některého našeho odpadlíka zjedná za pár grošů, aneb sklenice piva, který před volbou kydl hannu na svého krajana a tak nasytlá činem dosti lehkovázňých, že skutečně krajan prohraje. Třetí též praví, že se naše mládež stýdí za českou řeč a tím že se odnárodíme! Ano, znal jsem jich již za svého mládí mnoho, že stýděli se za českou řeč, ale co jsem sestárl, nenášel jsem z těch ani jednoho, kdo by se stýděl. Když sestárnou, tu nabudou lepšího rozumu a mluvívají pak česky. Z Čechů nemám nikdy býti Angličan, i kdyby český mluvit neuměl! Při posledním kandidátově prohlášení panu Jenningsu W. Bryan, náš sekretář, se pochází z krve "Hibernian", a já rozechybují, že umí irsky mluvit. Ale ku svému rodu se hlásí proto, že jinam nemá, sic by se dělal smrodným a podezřelým. Za čtvrté: Jestli přý ti prohibiční zvěřtěl, že bude konec americké svobodě a bída tomu krajanu, který by se jinak vyjádřil. Nevím,

proč ten slovanský národ, který po dlouhá staletí, (jak jsem již z předu udal) zaváděl novoty pro dobro společenstva, by rázem měl vzít zkázu jen proto, že zavedl zákon střídmosti. Přece, když laskavý čtenář čte, tak snad také přemýšlí a když bude přemýšlet, pak musí přijít na tuto fakta: Když byla rusko-japonská válka, každý čtenář se mohl dočísti, jakou zdrcující porážku Rus utrpěl a byl to malý Japan, s malým zakrslým lidem, s malými kanony a přece porazil Rusa, který měl větší lid, větší kanony a do kuráže napájel své vojsko vodkou. Ale ani ta vodka nepomohla! Nyní, když začal ten zblbělý Němec zuřit, rozhodl se car rázem a zničil svůj vlastní monopol, který mu nesl přes dva biliony příjmů ročně a ten rozkaz vydal zrovna před samou válkou, kdy je nejvíce peněz třeba. Ale car nebral ohled na ty dollary, on měl pouze mysl na ty střízlivé vojáky. A hle, celý svět je překvapen zdarem ruských zbraní! Jen pomyslete, zde Rus bojuje proti tomu zuřivému Němci, který má tak velkou armádu, lépe vycvičenou, větší kanony, přímé dráhy, zásoby střeliva a byl již dávno na Rusa připraven. Ale Rus, nejen že zarazil jejich pochod, on je i zpět zatlačil — a vše vykonal bez kořalky. A nejen že zdárně pokračuje ve válce, ale přečtete si anglické zprávy z vnitra Rusi, kde přý ženy a dívky žijí jako znovu zrozené. My zde všechny tyto události sice čteme, pohodíme je ale pak stranou a bédujeme na prohibiči a k tomu si ještě laskujeme, jak přý se ta zábava hrát zlatila při tom pěním. Měl jsem mnoho příležitostí střízlivě pozorovat ty uslechlité taneční zábavy, při tom pěním a ta nejlepší vypadala na mé vlastní pozorování asi takto: Bylo to ve velké budově, u předu byl saloon a v zadu za ním byla pěkná prostorná taneční síň s jevištěm, do které byl též vechod se strany mimo saloon. Záhy z večera se o-becenstvo začalo scházet. Mladenci každý jako švihák, jen se na kramfleku otáčeli, a to bylo poklon a komplimentů, a obvláště, když se objevila některá kráska. A což ta děvčata, ta byla k pomilování; nastrojená, upravená, samá vůně a což ten rýmence na tváři! Starší ženy se též dostavily a obsadily lavice a počeptmo suad porovnávaly tu mládež. Starší mužové nakukovali skrze dvře ze saloonu a někteří se i ovláčili a vystoupili až dovnitř, kdež si vydali doutník z úst a mačkali jej v rukou, za zády složenými. Hudba začala hrát národní; jednu, pak druhou a konečně spustila do kola. Párky lylo hned plně kolo. A to bylo vytáčení, v právo, v levo, ku předu, nazpět, hop sem — hop tam, a dále už jsem to zapomněl. Radostná zábava asi do půlnoci. Nyní začala docházet kuráž a ta se pak začala doplňovat pěním a s toho pěním se začal vynořovat hláhol, pak smatek a nestydatost a ku koneci nesmyslná váva. Někteří nemohli se na nohou udržeti, vrávali druhým na přesty, druhí opět a takřkařství přeráželi ostatní z kola, někteří párek byl tím sražen k zemi a nežli se jim podaří vstáti, nakupilo se jich více; podlaha nyní byla již špinavá, takže na těch světlých šatech děvčat byly známky špiny po každém pádu. Rozjaření hoši

Pravé postní potraviny SKINNER'S makaronové výrobky Žádejte u svého groceristy. SKINNER'S MFG. CO., Omaha

Zlatá žíla PÍSTEL.—Zaplat'te až se vyléčíte Všechny rečníční nemoci vyléčeny bez lékařské operace. Zánětlivý chloroform, otěr nebo jiný prostředek uspí vajíci neuvříván. Vyléčení zajištěno, že potrvá po celý život. Vyzkoušení zdarma. Pište pro knihu o zlaté žíle a rečníčních nemocích se svěřtečivými. Dr. E. E. TARRY, 240 Bee Bldg., OMAHA, NEB.

E. H. Vrána & Co. architekti a inženýři. Vyhotovují plány na všeho druhu budovy — velké ohnivzdorné obchodní budovy, školy, kostely a jiné. Inženýrskou práci jako stoky a podobné. Průzrační kancelář v č. 1325 William ulice, Omaha, Neb.

AUSTIN, Minn., 5. dubna '15. — Čtená redakce "Pokroku"! Opuštěte, že jsem tak nedbalým předplatitelem, ačkoli jsem jím jsem velkým milovníkem četby. Že jsem se opozdil, přiznávám se, že toho vinou byla moje nedbalost. Co se týče "Pokroku", tu skutečně jsem s ním velice spokojen. V mnoha případech četba v něm srovnává se s mojí povahou, neboť jsem také jeden z těch, který nepřeje si jíti zrovna do toho nebe. Musím se též zeptat, co dělá ten můj "memák" Václav Příbýl. Vzpomínám, jak jsme zde po Austin více než před rokem spolu chodili. Zdal pak se ještě pamatuje na krejčího Příhala. Ten den, když zde byl, tu nám přišlo do práce, na což on velice se zlobil a reptal, proč ten osud jej tak tresce. Toť se ví, že jako jeho průvodčí, jsem za něj orodoval. Později jsme šli na jinou stranu, kde ale bylo husí dláždění, tak že na rovných ulicích blátení brodili jsme se pod kolena. Ten večer jistě potřebovali jsme Mojižiovu hůl, abychom se šťastně přibrodili. — Abych sdělil, co jest v našem městě nového, ani nevím, neboť jsem s tou krejčovinou (máme právě žně) tak pilně zaměstnán, že nemám mnohdy ani času noviny si prohlédnout. Ježto mám pěknou zahrádku u nové své residence, žádám vás, byste mi nějaká ta semena zaslali. Tentokrát tedy již končím, přistě vlastně co nejdříve a častěji budu vám odtud zprávy zasílat, zvláště když něco důležitějšího mezi zdejšími krajaný se přihodí. Se srdečným pozdravem zůstávám věrný "Pokroku" —

Vác. Příhal.

Pro lihoviny, vína, likéry aneb láhvové a soudkové pivo zavolejte telefonem: Douglas 1907. JOSEF KALČÍK, 1234 již. 13. ul. Advertisement tf.

Jana Dobryho LÉK PROTI Choleře prasat. Jest jediný lék na světě, jenž jistě a rychle vyléčí i předejde nemocem prasat i průjmu u podsvinčat, zničí kašel i červy. Jest úplně spolehlivý v každém případě, když se použije v čas i v pravém množství. Jeho váha má hodnoty zlata, když se podává prasnicím. Jejich malé příjduo hlub, zdravé a rychle rostou, aniž by dostaly tak zvaný thumps, kašel neb průjem. Za lék ručíme, že jest o 100 procent spolehlivější a prospěšnější, nežli vládní očkování. — Nevěřte, že vláda aneb stát Iowa by dali milion dollarů za takový lék, jako my dáváme, neb to jest pouze klam. Vláda ani stát nemá dollar pro žádného, kdo by skutečného i úplně spolehlivého léku měl. Aniž by mu dali příležitosti jim dokázati, že takového léku má. Kdo by se vyslovil, že Jana Dobryho lék by nevyléčil svého udané nemoce, nevěřte mu, neb on nemluví pravdu, vládní zvěrolékaři se nevymníhují. Výrok tento dovedem všude dokázat. Léčení nemocných prasat a uvěsti jich do nezděravějšího stavu anebo zdravých zajistiti proti nemoci není nestojí, poněvadž příčinou toho, že lék byl prasatům podáván, na nich o mnoho více než co lék stojí přiroste. Proč tedy byste nechali svá prasata podlechat anebo je polarostlé a stonavé prodávati, když si jich můžete každý sám lehee, jistě a trvanlivě a zdarma vyléčit, aneb ve zdraví držet. Když by lék neudinkoval, jak zde udáváme, nebudeme za něj nic požadovat. Ohledněte si jej bez odkladu, udejte stav, pošlete a velkost prasat v celém stádu. John Dobry Mfg. Co., CEDAR RAPIDS, IOWA, U. S. A.